

சிவன் வழிபாட்டில் அருவம் Aravam in the worship of Shiva

முனைவர் செ.சாந்தி, கௌரவ விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,

காரைக்குடி-3

Dr.S.Santhi, Guest Faculty, Department of History, Alagappa University, Karaikudi-3

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6965-2478>

DOI: 10.5281/zenodo.4271422

Abstract

A lingam sometimes referred to as linga or Shiva linga, is an abstract of the Hindu deity Shiva in Shaivism. It is typically the primary murti or cult image in Hindu temples dedicated to Shiva, also found in smaller shrines, or as self-manifested natural objects. Saivism prescribe certain practices to grow spiritually. These practices are called Sariya, Kiriya, Yoga and Jnana. Sariya is doing service to devotees and in temples. Worshipping lord Siva with body and mind is Kiriya. Meditating on Siva without allowing the mind to stray outwards and getting united mentally with Him is Yoga. Understanding the books of wisdom and staying in the Grace of Siva is Jnanam. The Saiva siddhantha further says, God Siva in His inherent form is formless. To bestow grace to the souls He manifests in various forms. His manifested forms are grouped into three categories. They are arupa (Aravam) form (without a body), rupa (uruvam) form (with body) and rupa-arupa (aruvuvam) form (with and without body). This worship is one of the specialties found in Avudaiyarkoil in Pudukkottai district of Tamil Nadu. Worships such as Aravam and Aruvuvam Uruvam are generally classified separately from the Linga worship. Therefore, this article is designed to highlight the significance of the worship of Lord Shiva only after first describing the data on the antiquity of Linga worship.

Keywords: Aravam, worship, Shiva

ஆய்வுச்சாரம்

சிவன் வழிபாடு என்பது அருவம், அருவுருவம், உருவம் என சைவ சமயக் கோட்பாடுகளில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இதில் அருவம் வழிபாட்டின் தொன்மையானது உருவமற்ற வழிபாடாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவ்வழிபாடானது இலிங்கம் அல்லாமல் ஆவுடையை மட்டுமே இறைவனாக நினைத்து ஆன்மாவாக வழிபடப்படுகின்றது. இவ்வழிபாடானது தமிழகத்தில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில்

உள்ள ஆவுடையார்கோயிலில் காணப்படுவது சிறப்பிற்குரிய ஒன்றாகும். பொதுவாக இலிங்க வழிபாட்டில் இருந்து தான் அருவம், அருவுருவம் உருவம் போன்ற வழிபாடுகள் தனித்தனியாக பிரித்து வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆதலால் முதலில் இலிங்க வழிபாட்டின் தொன்மையைப் பற்றியத் தரவுகளை விவரித்தப் பின்னரே சிவனின் அருவம் வழிபாட்டின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கும் விதமாக இக்கட்டுரையானது அமையப்பெற்றுள்ளது.

இந்தியாவில் இலிங்க வழிபாடு என்பது பண்டைக் காலந்தொட்டே மக்களின் வழிபாட்டில் வழக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ளன என்பதை பல வரலாற்றுச் சான்றுகளின் மூலம் அறிய முடிகின்றன. இதைப்போல மேலை நாடுகளான ஆசியா, ஐரோப்பா, எகிப்து, சீனா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிலும் இலிங்க வழிபாடு வழக்கத்திலிருந்ததை அகழ்வாராய்ச்சி சான்றுகளின் மூலம் காணக்கிடைக்கின்றன. உரோமர்களும், கிரேக்கர்களும் இலிங்கத்தை பிரியாபஸ் என பெயரிட்டு வணங்கி வந்துள்ளனர். மேற்குப் போர்னியாவில் பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஓர் லிங்கம் கிடைக்கப்பெற்றது என்பதுக் குறிப்பிடத்தக்கது. வேதங்கள் ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வணம் என நான்கு வகைப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வேதங்களிலும் மந்திரம் அல்லுத சம்ஹிதை பிராமணம், ஆரண்யகம், உபநிடதம், எனும் பிரிவுகளும் உள்ளன. இவற்றில் ரிக் வேதத்தில் 75 இடங்களில் உருத்திரன் என சிவனைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதனைப் பற்றி ஆராய்ச்சியாளர்கள் தங்களது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

சார்லஸ் எலியிட் என்பவர் திராவிட இந்தியா என்ற நூலில் ஆரியர்கள் வழிபடும் உருத்திரன் என்ற கடவுள் திராவிட மக்களின் கடவுள் என்றும் உருத்திரன் என்பதற்கு சிவந்தவன் என்றும் இதனை சிவன் என்ற பெயரின் மொழிபெயர்ப்பே என்று கூறுகிறார். ஸ்டிபன்சன் என்பவர் வேதங்களில் சிவன் என்ற பெயர் காணப்படவில்லை என்றும் சிவன் தமிழரின் கடவுள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இதனையே கில்பேட் கிலாட்டர் என்பவர் இலிங்க வழிபாட்டை ரிக் வேதம் இகழ்ந்துக் கூறுவதால் வேத காலத்துக்கு முன்பே சிவவழிபாடு திராவிடர்களிடையே வளர்ச்சியடைந்திருந்தது எனக் கூறுகிறார்.

T.A.கோபிநாதராவ் என்பவர் இலிங்க வழிபாட்டின் தொன்மை என்பது ரிக்வேதத்திலிருந்து அறியப்படுகின்றது என்றும் ரிக்வேதம் இலிங்கத்தை சிசுன தேவன் என குறிப்பிடுகிறது என்றும் கூறுகிறார். ரிக் மற்றும் அதர்வண வேதங்களில் ருத்ரன் என்னும் பெயரில் குறிப்பிடப்படும் சிவன் மனிதர்களுக்கும், விலங்கினங்களுக்கும் மரணத்தை அளிப்பவர் எனக் கூறுகின்றது. அதர்வண வேதத்தில் பாவன்சகஸ்ரமாடு, மகாதேவர், பசுபதி, உக்ரன், ஈசானம் என குறிப்பிடப்படும் பெயர்கள் ருத்ரன் எனும் பெயரிலேயே அழைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் சிவலிங்கம் குறித்து இவர் விளக்கும்போது பிரதானம் என்பது இலிங்கம் என்றும், இலிங்கத்தில் உறைபவர் என்றும், ஆவுடை என்பது உமை என்றும் இலிங்க புராணத்தை மேற்கோள்காட்டி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சாம வேதம் ஆயுர்வேதத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் ஓரிடத்தில் மட்டும் உருத்திரனைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. யஜுர் வேதத்தில் உருத்திரன் மலையில் வசிப்பவன், சிவப்பன், நீலகண்டன், ஆயிரங்கண்ணுள்ளவன், பசுக்களின்பதி, முதல்வன் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் பண்டைக்காலத்தில் இறந்தோர்களை புதைக்கும் போது அவர்களின் நினைவாக நடுகல் வைத்து வணங்கும் வழக்கும் இருந்துள்ளது. அவ்வழக்கம் தியானத்திலும், யோகத்திலும், வீரத்திலும் சிறந்து விளங்கியவர்களின் நினைவாக நடுகல் வைக்கும் பழக்கம் லிங்க வழிபாடாக இருந்திருக்கலாம் என்பது அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர் என்பதுக் குறிப்பிடத்தக்கது. பிராமணங்களான சதபதப் பிராமணங்களில் உருத்திரனின் வலிமையைப் பற்றி கூறுகின்றன. உபநிடதங்கள் உருத்திரனை அரண், மகாதேவன் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இதிகாசங்களான மகாபாரதத்திலும், இராமாயணத்திலும் கிருஸ்ணன் இராமனைப் பற்றிக் கூறினாலும் சிவவழிபாட்டையும் உயர்த்திக் கூறுகின்றன. மகாபாரதத்தில் கிருஸ்ணனும், அர்ச்சுனனும் சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பாசுபத அஸ்திரம் பெற்றதையும், இராமாயணத்தில் ராமனால் ராமேஸ்வரத்தில் லிங்கம் வழிபட்டதையும் கூறுகின்றது. சிந்து சமவெளி நாகரிகக் காலத்தில் மொகஞ்சதாரோப் பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப் பெற்ற பசுபதி முத்திரையானது சிவனின் வழிபாடாகவும், ரிக் வேதத்தில்

குறிப்பிடப்பெறும் ருத்ரன் சிவனைக் குறிக்கும் சொற்களாகவும் கருதப்படுகின்றது. இருந்தப்போதிலும் இதற்கானச் சான்றுகள் கிடைத்திருந்தாலும் கூட இவ்வழிபாட்டிற்கான ஆரம்ப காலம் என்பது இன்றும் பலக்கருத்து வேறுபாடுகள் ஆய்வாளர்களிடையே இருக்கவே செய்கின்றன.

சிவன் என்றால் தமிழில் சிவந்தவன் என்றும். வடமொழியில் சிவம் என்றும் மேலும் முதுமுதல்வன், ஈர்ஞ்சடை அந்தணன், காரியுண்டிக் கடவுள், ஆலமார் கடவுள், முக்கண்ணன், முக்கட்செல்வன், கறைமிடறு, மணிமிடறு, காரி உண்டிக் கடவுள் என்றும் சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன. சிவலிங்கம் அஷ்டலிங்கங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவை இந்திரலிங்கம், அக்னி லிங்கம், எமலிங்கம், ஈசான்யலிங்கம், நிருதிலிங்கம், வருணலிங்கம், வாயுலிங்கம், குபேரலிங்கம் என்ற எட்டு லிங்கங்களும் அஷ்டலிங்கம் என அழைக்கப்படுகின்றன. மேலும் லிங்கத்தை சலலிங்கம், அசலலிங்கம் எனவும் குறிப்பிடுகின்றன. முத்து, பவளம், வைடூரியம், படிகம், மரகதம், நீலம், மாணிக்கம், வைரம், கோமேதகம் இரத்தினங்கலாகன லிங்கங்களும் காணப்படுகின்றன.

- சுயம்பு இலிங்கம் - தானாய் தோன்றிய இலிங்கம்.
- தேவி இலிங்கம் - தேவி சக்தியால் வழிபடப்பட்ட இலிங்கம்.
- காணஇலிங்கம்-சிவமைந்தர்களான ஆனைமுகத்தவராலும், ஆறுமுகத்தவராலும் வழிபடப்பட்ட இலிங்கம்.
- தைவிக இலிங்கம் - மும்மூர்த்திகளான பிரம்மா, திருமால் மற்றும் உருத்திரன் ஆகியோராலும், இந்திரனாலும் வழிபடப்பட்ட இலிங்கம்.
- ஆரிட இலிங்கம் - அகத்தியர் போன்ற முனிவர்களால் வழிபடப்பட்ட இலிங்கம்.
- இராட்சத இலிங்கம் - இராட்சதர்களால் பூசை செய்யப்பட்ட இலிங்கம்.
- அசுர இலிங்கம் - அசுரர்களால் பூசை செய்யப்பட்ட இலிங்கம்.
- மானுட இலிங்கம் - மனிதர்களால் பூசை செய்யப்பட்ட இலிங்கம்.

லிங்கமானது ஆவுடையிலிருந்து மேல்நோக்கி பிரம்மபாகம், விஷ்ணுபாகம், ருத்ரபாகம் என ஒரே அமைப்பில் மூன்று அங்கங்களாக பிரிக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் பிரம்மபாகம் திருவுண்ணாழி தளமட்டத்திற்குக் கீழேயும், விஷ்ணுபாகம் தளமட்டத்திற்கு மேல் ஆவுடையார்களுக்கும் மறைந்திருக்கும், மூன்றாவது கூறாகிய

ருத்ரபாகம் ஆவுடையார்குள்ளும் மேல் மட்டத்திலிருந்து ஓங்கியும் நிற்கும். இங்ஙனம் வெளியேத் தெரியும் பாகம் பூஜாபாகம் என்றும், பூஜாம்சம் என்றும் சொல்லப்படும் ஆவுடையார் பகுதி சக்தி என்றும் லிங்கம் சிவன் என்றும் இந்த சிவசக்தியின் இனைப்பால் உலகம் தோன்றின என்னும் தத்துவத்தை சிவலிங்கம் உணர்த்துகிறது. இவற்றில் லிங்க வழிபாடானது அருவம், அருவுருவம், உருவம் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இதில் பூவாம்சம் என்றுக் குறிப்பிடப்படும் ஆவுடையார் பகுதியை மட்டும் பிரதிஸ்டை செய்து வழிபடப்படும் முறையானது அருவ வழிபாடாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

அருவம்

கண்ணுக்கு புலனாகாது ஆவுடையை மட்டும் கொண்டு நிட்களத் திருமேனியாக அமையப்பெற்றுள்ளது.

அருவுருவம்

சிவலிங்க வடிவம் சகல நிட்களத் திருமேனியாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது..

உருவம்

கண்ணுக்குப் புலப்படும். சகலத் திருமேனி எனவும் இவற்றுள் உமா மகேசுவரர், தட்சிணா மூர்த்தி, நடராசர் போன்ற உருவங்கள் அடங்கும்.

இதனை பெரிய புராணம்:

காணாத அருவினுக்கும்

உருவினுக்கும் காரணமாய்

நீள்நாகம்அணிந்தார்க்கும்

நிகழ் குறியாம் சிவலிங்கம். திருத்தொண்டர் புராணம் - முதற்காண்டம் - திருமலைச் சருக்கம் - திருமலைச் சிறப்பு-36

என அருவத்துக்கும், உருவத்துக்கும் உள்ள கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறார் சேக்கிழார்.

திருமூலர் திருமந்திரத்தில் அண்டலிங்கம், பிண்டலிங்கம், சதாசிவலிங்கம், ஆத்மலிங்கம், ஞானலிங்கம், சிவலிங்கம் என லிங்கத்தின் சிறப்பினை விளக்குகின்றார். இவ்வுலகை உள்நோக்கி ஆராயும் போது ஓங்கி உயர்ந்த வானமே லிங்கம் என்றும், சுற்றுச் சூழ்ந்த அகன்றுள்ள எந்திசையின் விரிவே ஆவுடை என்றும், பரந்து விரிந்துள்ள நிலப்பரப்பே பீடம் என்றும் கூறும்படி அமைந்திருந்தலை உணரலாம்.

கோயிலின் கருவறையின் மேல் உள்ள விமானம் தூலலிங்கம் என்றும், கருவறையின் உள்ளே இருப்பது சூக்மலிங்கம் என்றும் கூறப்படுகின்றன. லிங்கத்தின் அடிப்பகுதியாகி பீடம் ஓங்காரம் என்றும், நடுப்பகுதி கண்டம், மகாரம், உள்வட்டம் உகாரம், மேற்பகுதி அகாரம் என்றும் பிரணவம் எனும் மந்திரத்தின் அடையாளம் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இதனையே திருமூலர்

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்

வள்ளற் பிரானுக்கு வாய் கோபுரவாயில்

தெற்றத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்

கள்ளப் புலனைத்தும் காளா மணிவிளக்கே

என கோபுரவாயிலிலுள்ள கருவறையில் பிரதிட்டையோடு வீற்றிருக்கும் சிவலிங்கத்தைப் போற்றிப்பாடுகின்றார்.

சிவ வழிபாட்டில் ஆவுடையும் லிங்கமும் இணைந்த அருவுருவ வழிபாடானது அனைத்துக் சைவக் கோயில்களிலும் பின்பற்றப்படுகின்றன. அருவ வழிபாடானது லிங்கம் அல்லாமல் ஆவுடையை மட்டுமே கொண்டு வழிபடப்படும் முறையாகும். இவ்வழிபாட்டு முறையானது தமிழகத்தில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள ஆவுடையார்கோயிலில் பின்பற்றப்படுகின்றன. இறைவன் ஆன்மநாதர் என்றும், இறைவி யோகாம்பிகை என்றும் அழைக்கப்பெற்று வருகின்றன. இங்கு சக்தி பீடமாகிய (ஆவுடை) பகுதி மட்டுமே இருக்கிறது. இக்கருவறையின் ஆவுடை சதுர வடிவமாக இரண்டரை அடி உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்த ஆவுடையின் பின்புறச் சுவரில் 27 நட்சத்திரத் தீபங்களும் அதற்கு மேல் சூரியன், சந்திரன், அக்னி என்ற மூன்று தீபங்களும் அமைந்துள்ளன. இறைவனுக்கு காட்டப்படும் தீபஜோதியைக் கூட தொட்டு வணங்குவதற்கு அனுமதிக் கிடையாது. ஏனென்றால் தீப ஒளியில் ஆத்மாவாக இறைவன் உள்ளார் என்ற ஐதீகத்தின் படி இம்முறைப் பின்பற்றப்படுகின்றது. இந்த ஆவுடையின் முன் அமுதபீடமும் அப்பீடத்தில் நிவேதனமான அன்னத்தின் ஆவியை மட்டுமே இறைவனுக்கு படைக்கப்பெறுகின்றன. மேலும் இக்கோயிலின் இறைவிக்குக் கூட பத்மபீடத்தில் பாதம் மட்டும் காட்டப்பட்டவாறு உருவமில்லாத அருவ வழிபாடு தான் பின்பற்றப்படுகின்றன. இறைவியின் வழிபாட்டினையும் மக்கள் நேரிடையாக

காண்பதரிது. காரணம் சிவனின் மீது அதிகப் பற்றுக் கொண்ட நால்வருள் ஒருவரான திருவாதவூரார் எனக் குறிப்பிடப்பெறும் மாணிக்கவாசகருக்கு மட்டுமே வழிபாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. இக்கோயிலில் நந்தி, பலிபீடம், கொடிமரம், துவாரப்பாலகர் கிடையாது இங்கு சிவனுக்குரிய அனைத்துமே மாணிக்கவாசகர் தான் என்பதுக் குறிப்பிடத்தக்கது. இறைவனுக்குரிய வழிபாடு, அபிஸேகம், விழா என்பதும் மாணிக்கவாசகருக்கு மட்டுமே நடத்தப்படுகின்றன. திருப்பெருந்துறை என்றுக் குறிப்பிடப்பெற்ற இவ்வூரின் பெயர் கூட மருவி கருவறையின் ஆவுடையை மையமிட்டு ஆவுடையார்கோயில் என தற்போது வரை அழைக்கப்பெற்று வருகின்றது. மாணிக்கவாசகரால் திருவாசகம் இயற்றப்பட்ட தலமாகவும் கருதப்படுகின்றது. இறைவன் ஆன்மாவாக தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதால் இக்கோயில் தெற்குத் திசைப் பார்த்தக் கோயிலாகவும் அமையப்பெற்றுள்ளது.

இதனையே மாணிக்கவாசகர்

அன்பருக்கு கண்பனே

யாவையுமா யல்லையுமாஞ்

சோதியனே துன்னிருளே

தோன்றாப் பெருமையானே (திருப்பள்ளியெழுச்சி-2)

என திருவாசகத்தில் பாடியுள்ளார்

இக்கோயில் கல்வெட்டுகளில் இவ்வூர் மிழலைக் கூற்றத்து நடுவிற் கூற்றமாகவும் பவித்ரமாணிக்கச் சதுர்வேதிமங்கலம் என்றும், மிழலைக் கூற்றத்து நடுவிற் கூற்றம் விற்றும தேசம் தனியூர் திருபெருந்துறையான பவித்ரமாணிக்கச் சதுர்வேதிமங்கலம் என்றும், கல்வெட்டுகளிலும் செப்பேடுகளிலும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இலக்கியங்களிலும் புராணங்களிலும் இவ்வூர் சிவபுரம், அநாதிமூர்த்தித்தலம், ஆதிகைலாயம், உபதேசத்தலம், குருந்தவனம், சதுர்வேதபுரம், ஞானபுரம், திருமூர்த்திபுரம், தட்சிணக் கைலாயப்புரம், தென்கயிலை, யோகவனம், யோகபீடபுரம் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மேலும்; இக்கோயிலின் இறைவனின் பெயர் பவித்ரமாணிக்கச் சதுர்வேதிமங்கலத்து நாயனார் ஆளுடைய பரமசுவாமி என்றும், ஆளுடைய நாயனார் என்றும், இறைவி யோகநாயகி என்றும் குறிப்பிடப்பெறுகின்றன.

முடிவுரை

சிவலிங்க வழிபாட்டின் தொன்மையானது பண்டைக்கால மக்களிடமிருந்தே வழக்கத்திலிருந்துள்ளன. சைவ சமயக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அருவம், அருவுருவம், உருவம் என பிரித்து வகைப்படுத்தப்படும் வழிபாடுகளில் உருவமில்லாமல் வழிபடப்படும் அருவ வழிபாட்டு முறையானது சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும். இவ்வழிபாடு யோகத் தத்துவத்தின் கோட்பாடுகளை எடுத்துறைக்கும் விதமாக அமையப்பெற்றுள்ளன. மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி இறைவனை நம்மனதில் உருவகப்படுத்திக் கொண்டு ஆன்மத் தத்துவத்தோடு வழிபடும் போது ஒரு மனநிம்மதியையும் மனவலிமையையும் அடையமுடிகின்றது. இப்படி ஒரு தத்ருபமான வழிபாடு ஆவுடையார்கோயிலில் மட்டுமே பின்பற்றப்படுவதும் சிவனடியாரான மணிக்கவாசகருக்கு மட்டுமே உருவ வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படுவதும் சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும்.

நூற்பட்டியல்

- [1] Banerjee, J.N., Development of Hindu Iconography, Calcutta, 1956.
- [2] Bhandarkar, R.G., Vaishnavism, Saivism and other Minor Religious Systems, Poona, 1913.
- [3] Cunningham Alexandar (Ed.) Archaeological Survey of India, Indological Books House, Varanasi, 1972.
- [4] David Kinsley, Hindu Goddess Visions of the Divine feminine in the Hindu Religious, Chennai.
- [5] Davis, Richard H. (1992). Ritual in an Oscillating Universe: Worshipping Siva in Medieval India. Princeton, New Jersey: Princeton University Press. ISBN 9780691073866.
- [6] Gopinatha Rao T.A. (1993). Elements of Hindu Iconography, Volume 1&2. Motilal Banarsidass. ISBN 978-81-208-0877-5.
- [7] Kenoyer, Jonathan. (1998). *Ancient Cities of the Indus Valley Civilization*. Oxford, New York. Oxford University Press. 20-21
- [9] Kramrisch, Stella (1988). The Presence of Siva. Delhi: Motilal Banarsidass. ISBN 9788120804913.
- [10] Mahadev Chakravarti (1986). The Concept of Rudra-Siva through the Ages. Motilal Banarsidass. ISBN 978-81-208-0053-3.
- [11] Sivananda, Swami (1996). "Worship of Siva Linga". Lord Siva and His Worship. The Divine Life Trust Society.

- [12] Sivaya subramuniyaswami (2001). Dancing with Siva. USA: Himalayan Academy. ISBN 0945497970.
- [13] Subramanian K R (2002). Origin of Saivism and Its History in the Tamil Land. Asian Educational Services. ISBN 978-81-206-0144-4.
- [14] கணபதி ஸ்தபதி.வை., (1978) சிற்பச் செந்நூல், தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்கம், சென்னை.
- [15] சிவமணி.எஸ், (2007), திருக்கோயில்களும் சைவத் திருமுறைகளும், சென்னை.
- [16] நடராஜன்.எஸ், (1989) ஆலயங்களும் ஆகமங்களும், சென்னை.
- [17] முத்துப்பிள்ளை.சி, (2001) சிறப்புமிக்க சிவாலயங்கள், சென்னை.
- [18] முத்துக்குமாரசுவாமி.ப. (2007) சிவன், சென்னை.
- [19] வைத்தியலிங்கம்.செ,(2008) சிற்பக்கலை, மெய்யப்பன் பதிப்பகம் சிதம்பரம்.
- [20] வைத்தியலிங்கம்.செ, (1977) தமிழ் பண்பாட்டு வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Contribution Statement: இல்லை /NIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை/Author Acknowledgement: இல்லை /Nil

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்..:I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது. The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.